Zagreb ✂ br. 16 ✂ 4. ožujka 2016. ✂ godina 43.

Glasnik Kluba brđana Feniks

0 kn Hrvatska ✦ 0 € Europska unija ✦ 0 £ Velika Britanija ✦0 $ SAD ✦ a i drugdje je besplatno

Poštovano društvo,

Očekivani 2. dio Grgine himalajske avanture i poslastica iz daleke prošlosti - Tinekovo pismo iz vojske iz 1981. g. Galerije slika, kao i do sada, na http://www.klub-feniks.hr/.

Mt. Everest Base Camp 2. dio

Visinski turizam, vrhunski turizam

Mt. Everest Base Camp 2. dio.

Subota, 28/11/15, dan sedmi

Napokon sam se malo bolje naspavao. Očito da lijek protiv visinske bolesti djeluje, no nuspojave su kao i kod prvih znakova visinske bolesti – mnoštvo trnaca u stopalima i prstima ruku. Jutro je jako hladno. Od jučer koristim duge termo gače kod hodanja a danas oblačim i termo majicu dugih rukava. Prsti na rukama su mi toliko hladni da oblačim rukavice punjene perjem. Super da sam ih kupio. Imam tri vrste raznih rukavica sa sobom, nek' se nađu. Prekrasni divlji teren pred nama a okolo nas zasnježeni vrhovi. Jutros ima dosta hodača tako da se stvara neka vrst isprekidane kolone. Jedan Indijac mi je jutros digao živac, veli on meni kako bi super bilo „jahati“ ovdje na motoru a ja mu odbrusih: „ fuck no“. Ne kužim koji kurac on traži ovdje.

Nakon 2 ili 2,5 sata dolazimo do Thokla na 4620 metara. Popili smo čaj od mente i slijedi vrlo

strmi uspon. Idemo polako i svaki čas se odmaramo. Dolazimo na zaravan koji je prepun malih kamenih pagoda sa natpisima u spomen na poginule planinare i alpiniste. Sa pagoda su rastegnute šarene budističke molitvene zastave. Prizor me puknuo toliko da su me opet preplavile emocije. Dolazimo na Labuche (4910). Danas smo se popeli 510 metara u nekih 4,5 sata. Oblačno je.

Nedjelja, 29/11/15, dan osmi (Dan D)

Na današnji dan prije 47 godina sam postao Titov pionir i glede te obljetnice smo dokučili Mt. Everest Base Camp. Nisam obavijestio Arama i Chakra-u o pravom razlogu našeg današnjeg „podviga“.

Ujutro smo u Labuche-u ostavili dio stvari koje ćemo pokupiti u ponedjeljak. Krenuli smo oko 8:10. Popriličan broj ljudi se kreče u istom smjeru. Neugodan put preko kamenja i stijena koje su se relativno nedavno obrušile prema dolini gdje je ledenjak koji je u stalnom ali mikronskom kretanju. Dok se većina ljudi sporo i pažljivo kreče u tišini, kraj svih nas prolaze dvije mlađe Engleskinje koje živahno i puno pričaju kao da su u nekom shopping mall-u.

Nakon 2 sata i 20 minuta dolazimo u Gorak Shep (5140), gdje ostavljamo stvari u GH-u, nabrzaka jedemo i odlazimo prema Mt. Everest Base Camp-u. Nakon slijedećih 2 sata i pet minuta hodanja evo nas napokon na cilju i tu doživljavamo antiklimaks.

Base Camp je u ovom dijelu godine zapravo hrpa kamenja i stijena, ne baš atraktivnog izgleda a sa tog se mjesta Mt. Everest jedva vidi jer je zaklonjen drugim planinama. Vidi se naime smo mali dio vrha koji je počesto u oblaku. Vrijedno je spomenuti da je Base Camp svake godine na drugom mjestu a to ovisi o stanju glečera. U travnju i svibnju kada je alpinistička sezona sve je to prekriveno snijegom i ledom i vjerojatno izgleda daleko bolje. Vračamo se u GH u Gorak Shep-u, sa najvećom nadmorskom visinom gdje ću spavati, ili bar pokušati spavati.

Ponedjeljak, 30/11/15, dan deveti

Dobro sam spavao noćas, mada sam se dizao dva puta zbog pišanja, no bilo je i gorih noći glede toga. Zadnja dva dana, navečer prije spavanja, stavljamo vrelu vode u naše plastične bidone i to onda dođe kao termofor u hladnoj vreći za spavanje. Koji gušt za hladna stopala i ruke. Po noći kada ožedniš piješ toplu vodu a ne led ledeni. Jutros se ustajemo u 4:15 jer idemo „osvojiti“ jedini nama dostupni vrh na našem putovanju: Kala Patthar (5550). Uspon je strm, nekih 410 metara visinske razlike od GH-a. Ideja je da dokučimo vrh prije izlaska sunca. Strmina me glupo zavela, jer sam računao da ću po putu proključati od napora, ali avaj, nisam računao na vjetar. Uzeo sam najtanje rukavice od dostupna tri para te nisam uzeo postavu jakne. Gorko ću zažaliti zbog nedostatka istih. Hladnoća i uspon su me toliko iscrpili da sam na vrhu skoro kolabirao; bljeskalo mi je ispred očiju a prste na rukama skoro da nisam osjećao i jedva sam uspio uslikati par fotografija a među i njima ovaj „selfie“ koji vrlo plastično dočarava kako sam se osjećao. Naravno ne možeš si dopusti luksuz da trokiraš, jer te nitko neće dovući nazad do GH osim ti sam sebe. Bilo je fascinantno gledati jednu mladu Njemicu kako se graciozno penjala, čitavo vrijeme fotografirajući. Bez napora nas je sustigla te se vratila u GH bar nekih 20 minuta prije nas, time da je dulje ostala na vrhu. Aram je zadnje metre uspona išao četveronoške i od bijesa urlao kao zvijer. Ni

Chakra se baš nije osjećao fit jer je prethodnu noć povraćao. Na vrhu smo rastegli i zavezali budističke molitvene zastave koje smo prethodno kupili za tu priliku.

Utorak, 01/12/15, dan deseti

Solidno sam se naspavao mada je bilo rupa od par sati nesanice. Krenuli smo oko 9:15 i počeli se puštati zanimljivo dolinom kojom nismo prošli prvi put. To je bio jedini komadić puta koji nije bio isti kao uspon. Nažalost nismo imali dovoljno dana da idemo preko Cho La prijelaza (pass) i napravimo krug čime bi spuštanje, naravno, bilo drugačije od uspona. No što je tu je, i ovo je velika stvar. Arama muči trbuh i sinusi a za zglob se ne želi ni izjašnjavati, no drži se sjajno i ne kuka. Ručak smo imali u Gornjem Pangboche-u (4000). Tu je neslužbeno najviši budistički samostan. Ovdje se već nalaze i prva Rhododendron stabla što mi je fascinantno s obzirom na nadmorsku visinu. Završavamo današnje hodanje u Dengboche-u na 3820 metara. Mada je sve skupa podosta naporno, već mi je žao što ovo planinarenje polako završava.

Srijeda, 02/12/15, dan jedanaesti

Ujutro kad smo se probudili, stakla na prozoru naše sobe su bila potpuno zaleđena da nismo mogli vidjeti van. Ponoći, kad sam jednom prilikom ispuhivao nos, probudio sam Arama iz najdubljeg sna i toliko ga prepao da je počeo vikati u polusnu. Smijali smo se tome ujutro za doručkom. Krenuli smo negdje oko 9 ali još je uvijek bilo hladno, Chakra kaže – 2.

Po dolasku u Tangboche idemo posjetiti budistički samostan koji je bio zatvoren kad smo išli prema gore. Pri ulasku moramo skinuti gojze a slikanje nije dopušteno. Aram je ostao vani jer se ne osjeća dobro. Inače oboje već danima ispuhujemo velike količine krvave sline iz nosa, što na trenutke djeluje zastrašujuće. Kaj bi se ono reklo: „no pain, no gain“

Priliko spuštanja prema Phungi Thanga, prvo sam se poskliznuo o prašinu i kamenčiće i dok sam se pokušavao održati na nogama, spotaknuo sam se leđno o veliki kamen i pao sa staze prema provaliji - no srećom grmlje i gustiš su me zadržali od većeg kliženja prema dolje. Sve je prošlo bez većih posljedica. Istinski uživam u predivnoj prirodi ovih planina te stalno slikam. Međutim Aram kao da preživljava, lice mu ima mučenički izraz, usta stalno otvorena a pogled prema dolje. Chakra ga je u jednom trenutku pitao: „jesi li dobro“ a on mu odgovori: „mogu hodati“. Tada shvatih da doista jako pati od bolova ali je nevjerojatno uporan i ništa ne grinta. Oko 3 popodne smo došli u Namche Bazar ali nismo odsjeli u istom GH-u kao prvi put. Otuširao sam se nakon 11 dana i to je jako dobar osjećaj.

Četvrtak, 03/12/15, dan dvanaesti

Jutros smo krenuli relativno kasno iz Namche Bazar-a, možda oko 9:30. Oblačno je i hladno. Spuštamo se kroz predivnu crnogoričnu šumu. Chakra mi pokazuje drvo na kojem raste lokalni vrlo žestoki začin koji Nepalci tovu „Timur“, Tibetanci „Yerma“ a ja „gun powder“. Kupio sam te sitne plodove Timura koje ću spraviti u začin kada dođem u Damaku i koje ću jedino ja koristiti jer je svima drugima prežestok.

Danas stalno nailazimo na karavane konja, mula ili yakova koji nose razne namirnice. Očito je da se ljudi snabdijevaju za zimu. Ponekad čekamo ispred visećih mostova po 15 i više minuta da tegleće životinje prođu.

Svaki dan naletimo na neke bizarne tipove. Negdje oko podneva susreli smo dvoje mladih

bradatih Amera koji su počeli fućkati Aramu i meni dok smo urlajući pjevali „I can't take my eyes of you“. Dakle jedan od njih je imao na leđima ogromnu punjenu igračku ptice, hajmo reći, guske umjesto ruksaka. Kad to spazih, odmah sam ih zaustavio da uslikam tu bizarnost. Nisam siguran dali mu je to zapravo bio kao neki ruksak, no eto tu je fotka, pa ocijenite sami.

Petak, 4/12/15, dan trinaesti

Jutros je hladno kao i obično, a pošto je zadnji dan hodanja ostajemo u krevetu do 8 ujutro. Prenoćili smo u Phakding-u (2610), ali ovaj put u GH-u koji je malo dalje od rijeke da izbjegnemo još veću hladnoću tijekom noći. Hodanje je potrajalo više od očekivanja jer smo počesto pravili pauze zbog Arama kojeg muči trbuh. Mogu ustvrditi bez imalo arogancije da sam zadovoljan sa svojom planinarskom formom. Neloše.

Dolazimo u Luklu i odsjedamo u hotel sa solidnim sobama. Mjesto je, kao što već prije rekoh, živopisno i uživam polako ga razgledajući. Namjeravali smo navečer zafeštati ali Aram je pošao spavati da se oporavi od raznih boljki.

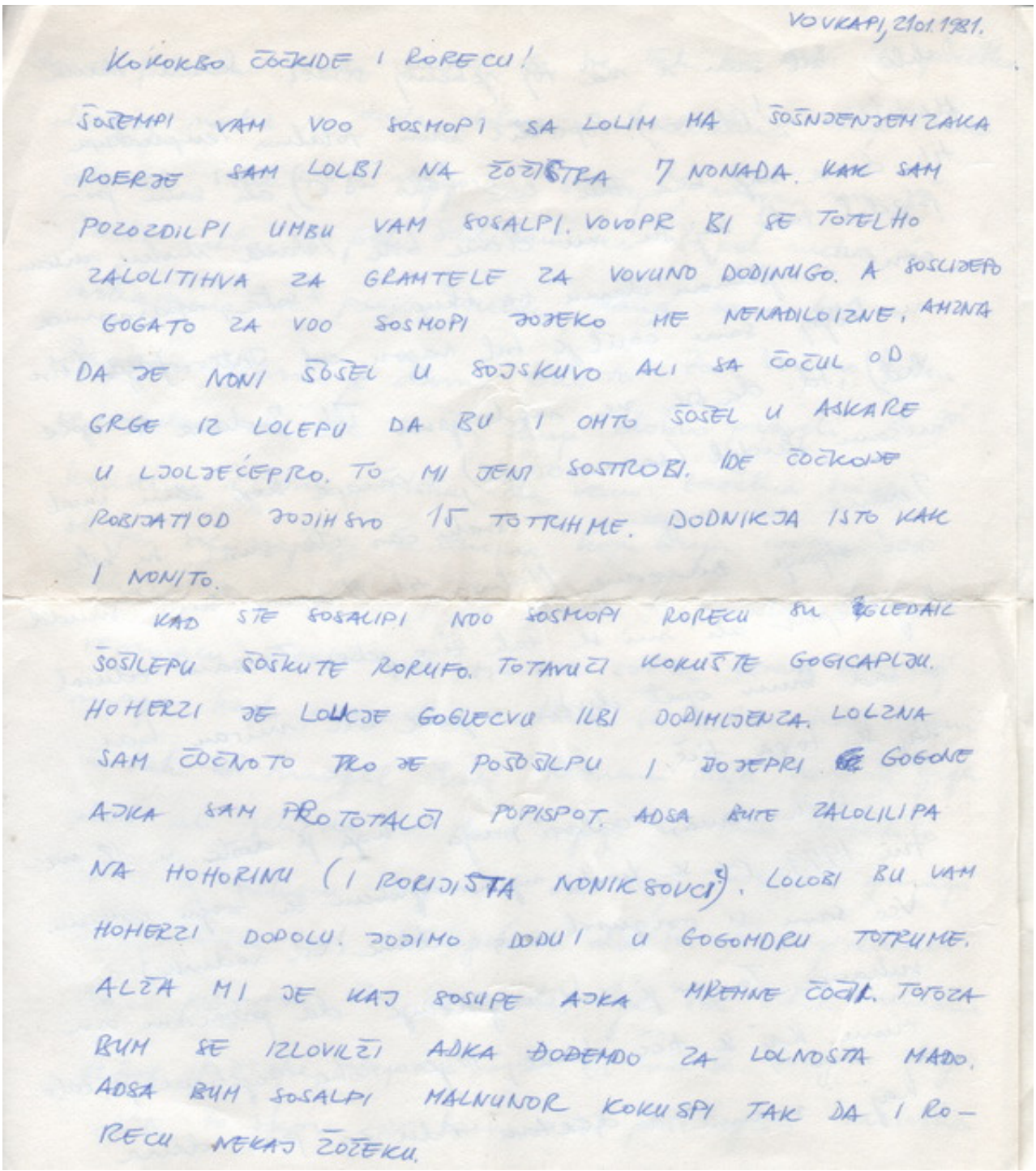

I eto završila je tako još jedna moja nepalska planinarska avantura. Ta 2015 je bila bogata Himalajom, jer u 6 mjeseci sam bio na Annapurna Base Camp-u i Mt. Everest base Camp-u. Osjećam se sretno i ispunjeno zbog toga i zadovoljstvo mi je podijeliti tu radost sa Vama.

Grga

Vremepolov

Tino čami na odluženju JNA vojnog roka u Pivki. Kako je bilo? Da se ponešto naslutiti iz pisma koje je poslao Klubu zimi 21. siječnja 1981.

VOVKAPI, 21.01.1981.

KOKOKBO ČOČKIDE I ROREČU!

ŠOSEMPI VAM VOO SOSMOPI SA LOLIM HA ŠOŠNJENJEM ZAKA ROERJE SAM LOLBI NA ŽOŽIŠTRA 7 NONADA. KAK SAM POZOZDILPI UMBU VAM SOSALPI. VOVOPR BI SE TOTELHO ŽALOLITIHVA ZA GRAMTELE ZA VOVUNO DODINUGO. A SOSLIJEPO GOGATO ZA VOO SOSMOPI JOJEKO HE NEKADILOIZNE, AHJNA DA JE NONI ŠOŠEL U SOJSKUVO ALI SA ČOČUL OD GRGE IZ LOLEPU DA BU I OHTO ŠOŠEL U ASKARE U LJOLJEČEPRO. TO MI JENI SOSTROBI. IDE ČOČKOJE RORJATI OD JOJIH SVO 15 TOTRUHME. DODNIKJA ISTO KAK I NONITO.

KAD STE SOSALIPI NOO SOSMOPI ROREČU BU ČGLEDAIC ŠOŠLEPU ŠOŠKUTE RORUFO. TOTAVUČI KOKUŠTE GOGICAPLJU. HOHERZI JE LOLIJE GOGLECVU ILBI DODIHLJENZA. LOLZNA SAM ČOČNOTO PRO JE POŠOŠLPU I JOJEPRI GOGONE AJKA SAM PRO TOTALČI POPISPOT. ADSA BUTE ŽALOLILIPA NA HOHORINU (I RORIJIŠTA NONIK SOVCI). LOLOBI BU VAM HOHERZI DODOLU. JOJIMO DODU I U GOGOMORU TOTRUME. ALŽA MI JE KAJ SOSUPE AJKA MRŽHNE ČOČI. TOTOZA BUM SE IZLOVILŽI AJKA DOBEMDO ZA LOLNOSTA MADO. ADSA BUM SOSALPI MALNUNOR KOKUSPI TAK DA I RO-RECU NEKAJ ŽOŽEKU.

Dakle, bil sam i na toj jebenoj straži. Sedam dana Mediterana! (tohoša). Popizdil sam totalno. Temperatura tih dana nije bila tak loša (oko -5°C), ali sam popizdil zato kaj su mi čizme bile 7 dana mokre, nisam čoul u jednom danu sve skup u 4 sata, sparaonica u kojoj sam čoul je bil ragou od Inter-friga (živi led) itd. da se ne nabrajam. Tih 7 dana se opće nisam skidal (samo sinjel), a čarape koje sam imal 7 dana na nogama i svaki čas ih sušil su bile već otpiže znojne. Nakon tih 7 dana sam smudil kaj vepar ali mi se tak živo jebe. To sam zdural i sad bum opet duže mjesec bil miran bar kaj se toga tiče.

Onih dana odlazi nuja koja je došla u 12. mjesecu 1979. pa se kod njih grebem za boljim opremom. Već sam si osigural nove čizme (od rodnika) i rukavice. To mi je sad najvažnije da preživim ovu zimu. Kaj se tiče dopuste, to je teška zajebancija zato kaj i rodnik i desetari idu za par dana

dama pa im ponca kurac za sve. Tak bi bilo do početka
drugog metra a onda dolaze novi desetnici koji treba
odmah srediti. U najgorem slučaju, mogu me još
jebati metar i pol. Sad sam već 3i pol metra u
asharama a preko metar dama sam bol u
Zagrebu. Damo je damo bilo to! Za Vonmo kaku
se nadam da ste se ni stup dobro provrli a još
koristim i ovu priliku da vam zaželim srima
stupa sve najbolje a onima koji bujn morali u
ashare da im što prije prođe ta jebada. Nemojte
romanca čitati baš sve ove sočne izraze ali kaj
mogu kad popizdim. Kad se setim kak živim
a kak bi mogel živiti. Neznam dali vam je Giga
pisal ali reli da se kod njega u Puli zaledilo
more u nekom zaljevu i da kaj robijaši guraju
neke mine od 150 kg (reli da su ih u jednom
danu pregurali 120 komada). Ja sva srića nemam
takve fizičke napore ali bi mi se moglo dogo-
diti to skoro jer bum išel postarjati miniska

poja (sva sreća školska). Znače, prvi dan kaj' sam došel natrag u askare (mahon onog Zagreba) postanjal sam bojevne mine sa 5 i pol kg TNT-a. To osjeti tenk kad mogazi na njju, kk toliko, usporedbe radi i između ostalog. To bi bilo uglavnom sve najvažnije kaj mi se zalomilo u zadnjje vrijeme oroje u ovoj pustoj, snježnoj i pakleuski vjetrovitoj rukojebini. Sve se tješim da bum zdural još oko 250 dana. Nikad ne bu došel taj dan kad bum išel doma. Sad su me još zapalili još sa nekakvim pričama o skraćenju i u Puli i u Zagrebu. Ali, držim se onog Mourinog rojsha o skraćenju a kurva o poštenju !!!

Ono je bilo onak za kraj. Bratiće svi skupa lijepo pozdravljeni a svim curama mogu poslati samo orakve papirnate puse. a posebno Jeni.

Tino

Web preporuke

U svibnju 2015. mladi je australac pokrenuo YouTube projekt pod imenom ***Primitive technology***. Ovaj neobičan lik rekonstruira bez ikakve logistike sa strane, samoodrživost u šumi i drugim okruženjima. Sve radi sam i snima s fiksirane kamere. Impresivan video pokazuje kako je u 102 dana (od kojih je 36 padala kiša), gol i bos (samo s gaćama na guzici) s ručno izrađenom kamenom sjekirom došao do grijane kuće pokrivene crijepom!

Vidi na adresi (15-tak min)**:**

http://mentalfloss.com/article/68893/man-builds-hut-heated-floors-scratch

Slavni BBC sa svojim još slavnijim dokumentarcima pokrenuo je seriju naziva ***Mastercrafts*** i plasirao je putem YouTuba. U izvrsnim 45 min epizodama pokazuju kako potpuni amater, uz stručno vodstvo, može za nekoliko dana ovladati osnovama kovačkih, kamenoklesarskih, drvodeljskih, stakopuhačkih i drugih vještina.

Pretraži YouTube s upitom *BBC mastercrafts*

Izdavač:

Klub brđana Feniks / Mountaineer Club Phoenix

Čikoševa 4, 10000 Zagreb, Hrvatska

URL http://www.klub-feniks.hr/; Web je zaštićen lozinkom – dostavljamo na upit

e-mail: feniks.klub@gmail.com

fax: ++385 (01) 234 56 31

MB: 2475928 / **OIB:** 81675226842 /

Reg. br.: 21006546

Žiro račun: 2360000-1102065310; **IBAN;** HR852360000-1102065310

Zagrebačka banka d.d.

Nakladnički broj ISBN 978-953-57823

Izlazi povremeno od 1973.